

...είναι αυτός που μας προστατεύει όταν κυκλοφορούμε στο δρόμο.

- Έχεις δίκιο, παραδέχτηκε ο Κόκκινος. Τώρα καταλαβαίνω γιατί πρέπει να τον ακούμε πάντα. Τόσα αυτοκίνητα, τόσα μηχανάκια, τόσοι πεζοί... Τι θα κάναμε χωρίς τον κύριο ΚΟΚ;

- Θα... τσουγκρίζαμε μεταξύ μας, απάντησε ο Κίτρινος.

- Ά, πα, πα! είπε ο Κόκκινος. Άμα θέλουμε να τσουγκρίζουμε, υπάρχουν και τα συγκρουόμενα αυτοκινητάκια στο λούνα παρκ. Στα ψέματα, όχι στ' αλήθεια.

- Ακριβώς, είπε χαμογελώντας ο Κίτρινος. Γι' αυτό πρέπει να ακούμε τον κύριο ΚΟΚ. Για να είμαστε πάντα καλά και να κάνουμε όσες βόλτες θέλουμε.

→ Κοιμήσου τώρα, είπε ο Κόκκινος στο φίλο του.

Αύριο φεύγουμε. Πρέπει να είμαστε ξεκούραστοι.

Καληνύχτα, φίλε μου Κίτρινε, και καλή τύχη.

- Καληνύχτα, φίλε μου Κόκκινε.

Καλή τύχη και σ' εσένα,
ευχήθηκε και ο Κίτρινος.

Πράγματι, οι δυο φίλοι
αποκοιμήθηκαν παρεούλα.

Για τελευταία φορά...

